

„VISUL DE AUR AL ROMÂNILOR”
AȘA A NUMIT MIHAIL KOGĂLNICEANU
UNIREA

CITIȚI ÎN PAG. 4-5: „UNDE-S
MULTI PUTEREA CREȘTE”

Candidatul Ion Dinică din comuna Balaciu, raionul Urziceni, în mijlocul consătenilor.

deputații satului

În patria noastră au loc, în aceste zile, depunerile de candidaturi pentru alegerile de deputați în sfaturile populare comunale, care se vor ține la 5 martie. Cei mai vrednici fii ai satelor sînt propuși a conduce treburile gospodărești ale comunelor. Printre miile de candidați se vor afla președinți și vicepreședinți ai cooperativelor agricole de producție care au dovedit pricepere în conducerea și organizarea muncii, în unitățile ce se dezvoltă văzînd cu ochii, îmbunătățind simțitor traiul oamenilor; ingineri agronomi și medici veterinari care n-au precupețit nici o clipă, sprijinindu-i pe cooperatori să obțină producții mari; brigadieri și cooperatori fruntași, care prin munca lor au dovedit pricepere și dragoste față de avutul obștesc; tractoriști și tehnicieni din S.M.T., minuatori ai minunatelor mașini agricole care fac să sporească rodnicia pămîntului; învățători și profesori în afară de pasiunea muncii în clasă, cu elevii, au dovedit și pe aceia de propagatori ai culturii și de gospodari ai comunelor; neobosiți activiști pe tărîm cultural și artiști amatori iubiți de locuitorii satelor, pentru dăruirea cu care muncesc pentru a-i ajuta să cunoască frumusețile artei. Cu multă dragoste vor fi propuși medicii care ziua și noaptea stau de strajă pentru apărarea sănătății poporului. Cei care au fost aleși acum doi ani și au lucrat cu pasiune pentru buna gospodărire a satelor sînt propuși din nou și

o experiență bogată, roadele muncii lor vor fi mai frumoase. Garanție a acestui fapt sînt miile de clădiri obștești, satele sistematizate și electrificate, activitatea cultural-artistică bogată, traiul an de an mai îndestulat al tuturor muncitorilor de la țară.

Cum oare să nu-l voteze alegătorii din Pocreaca, raionul Iași, pe Alexandru Tobol, care din anul 1959, de cînd își desfășoară activitatea de președinte al sfatului popular comunal, a muncit cu rîvnă împreună cu deputații și cetățenii reușind să facă din comuna lor o comună fruntașă pe raion! În anii puterii populare, în Pocreaca s-au ridicat șase școli și un cămin cultural cu o bibliotecă de peste zece mii de volume. Au fost amenajate și pietruite drumuri, s-au făcut alte numeroase îmbunătățiri. De încrederea tuturor se va bucura și Nicolae Paraschiv, președintele S.V.P. din Bărăganu, regiunea Dobrogea, cooperativă agricolă a cărei avere valorează a ajuns, în 1966, la 6,5 milioane lei, iar valoarea zilei-muncă a depășit 30 de lei.

Învățătoarea Valeria Baba, din Cojana, regiunea Cluj, merită de asemenea încrederea maseilor. Ea n-a precupețit nici o clipă, nici un sacrificiu, lucrînd cu rîvnă pe tărîm social-cultural, în calitate de președintă a comisiei permanente pentru învățămînt și cultură, sănătate și prevederi sociale.

Fruntaș în muncă, dar în același timp și

mecanic la S.M.T. Hemeiuș, regiunea Suceava, nu va înșela nici de data aceasta încrederea alegătorilor care l-au propus candidat. El va munci cu entuziasm pentru înflorirea continuă a comunei lor. Ion Pingă, membru al cooperativei agricole de producție din Vitănești, raionul Alexandria, a fost propus pentru a doua oară candidat în alegerile ce vor avea loc la 5 martie, datorită faptului că și-a îndeplinit cu entuziasm misiunea ce i-a fost încredințată de alegătorii săi.

În fața tuturor stă acum dezvoltarea pe mai departe a realizărilor obținute. Ogoarele, mai bine lucrate și fertilizate, vor trebui să dea roade mai bune. Cooperativele agricole de producție trebuie să se îmbogățească mai mult, iar cele de consum să deservească mai bine consumatorii. Care dintre săteni mai dorește să vadă ulița mai înflorită și mai frumoasă? De aceea, ei chibzuiesc adînc propunînd candidați ai Frontului Democratice Populare, pe cei mai buni cetățeni — tineri sau vîrstnici, bărbați sau femei. O dată cu propunerile făcute, ei își iau angajamente solemne de a munci cu avîni, sprijinindu-i pe deputații lor dragi să obțină cît mai frumoase realizări. Cu toții vor porni umăr la umăr, într-un avînt continuu, pentru înfăptuirea neabătută a politicii partidului de dezvoltare a patriei socialiste, spre noi țeluri ale civilizației

Specificul local în manifestările culturale

Locuitorii comunei Stremț, a căror ocupație de bază este pomiviticultura, au întreprins, în ultimii ani, o serie de acțiuni de terasare a dealurilor ce înconjoară ca un brâu comuna lor. Numai anul trecut au plantat în terase 50 de ha cu viță de vie și pomi fructiferi. Aceste lucruri le-am aflat din lectura unor texte prezentate de brigada artistică, din conferințele, serile de calcul și din alte manifestări ținute la căminul cultural pe teme pomiviticoale. Tot prin intermediul activității culturale am luat cunoștință de preocuparea sătenilor de a face comuna lor tot mai frumoasă. Animați de această dorință ei au plantat pomi ornamentali de-a lungul șoselei, au amenajat trotuare și o bază sportivă. Astăzi, comuna Stremț este declarată fruntașă pe regiune în întrecerea pentru buna gospodărire și înfrumusețarea comunelor.

— Ce probleme din viața comunei vă preocupă mai mult în prezent?

La această întrebare Gavrilă Popa, directorul căminului cultural, ne-a răspuns:

— S-a observat că la sectorul zootehnic treburile nu merg prea bine. Sînt unii îngrijitori care nu-și dau tot

interesul pentru buna îngrijire și furajarea animalelor. Pe lângă măsurile luate de conducerea cooperativei, la căminul cultural am ținut cîteva manifestări pe teme zootehnice în cadrul cărora s-a discutat despre îngrijirea și furajarea rațională a animalelor, despre prevenirea și combaterea bolilor. În pregătire, avem o consfătuire cu cîtorii pe marginea broșurii *Pentru o producție sporită de lapte*.

Am cunoscut ultimul text care urma a fi pus în scenă și cu care brigada artistică se va prezenta la faza intercomunală a celui de al VIII-lea concurs. În ciuda titlului *Multe fapte, multe bucurii*, textul ni s-a părut în general lipsit de... fapte, de acea notă specific locală. Am fost cu atît mai surprinși de slăbiciunile lui, cînd am aflat că instructorul brigăzii artistice și creatorul textului este Gheorghe Bertea, pasionat culegător de creații folclorice locale.

Gheorghe Bertea deține o adevărată comoară folclorică adunată de la vîrstnicii din comună: cîntece populare locale, strigături, snoave, legende și basme populare. Oare aceste creații folclorice locale nu ar putea fi valorificate

și în textele de brigadă? Fără îndoială eă asemenea producții ar învia programul și i-ar da o notă de originalitate.

Cristea Simion, om în vîrstă de 78 de ani, mi-a mărturisit că-i plac mult spectacolele echipei de dansuri. Și asta pentru că, așa cum ne-a spus el, „ne aduce pe scenă jocurile noastre populare pe care le-am apucat de la bunicii noștri. Mîe mai mare dragul să-i privească cum joacă *Haidăul*, *Invirtăta* și *Hațegana*. Dansurile astea le-am jucat și eu pînă acum cîțiva ani. Astăzi le joacă și fiii mei.”

Echipa de dansuri are mulți admiratori nu numai în comună ci și în alte localități. Virtuozitatea dansatorilor, frumusețea jocurilor populare locale ca și a costumelor caracteristice comunei, au fost admirate de spectatori finali celui de al VII-lea concurs, ai Festivalului cîntecului, jocului și portului popular, ca și de telespectatori.

Discuțiile cu sătenii ne-au prilejuit ocazia să cunoaștem și alte lucruri interesante din viața comunei Stremț. Mulți dintre ei ne-au vorbit de tușa Vera. Cine-i această tușă Vera? O bătrînică de 80 de ani, pe nume Vera

Paraschiva, care cunoaște multe povești și are în posesie multe povești. „Noi ne ducem deseori la ea acasă și o rugăm să ne spună cîte o poveste — ne-a mărturisit un copil din comună. Și apoi cînd începe cu greu scapă de noi”.

Dacă această bătrînică e atît de îndrăgită în comună de ce n-a fost invitată la căminul cultural la o seară de basme pentru copii sau la vreo șezătoare populară?

Oamenii mai vîrstnici din comună ne-au vorbit și de anumite obiceiuri populare care existau în trecut: *Singiorgiu*, spectacolul *Cununii de seceriș*, *Hodăile* și alte obiceiuri.

— Aceste obiceiuri au fost valorificate în manifestările culturale?

— Pînă acum prea puțin — ne-a răspuns directorul căminului cultural. Pentru cel de al VIII-lea concurs pregătim un ansamblu folcloric al comunei noastre care, în cadrul spectacolului amplu, va aduce pe scenă cîntecele și jocurile locale, obiceiurile și tradițiile folclorice de pe meleagurile noastre hunedorene.

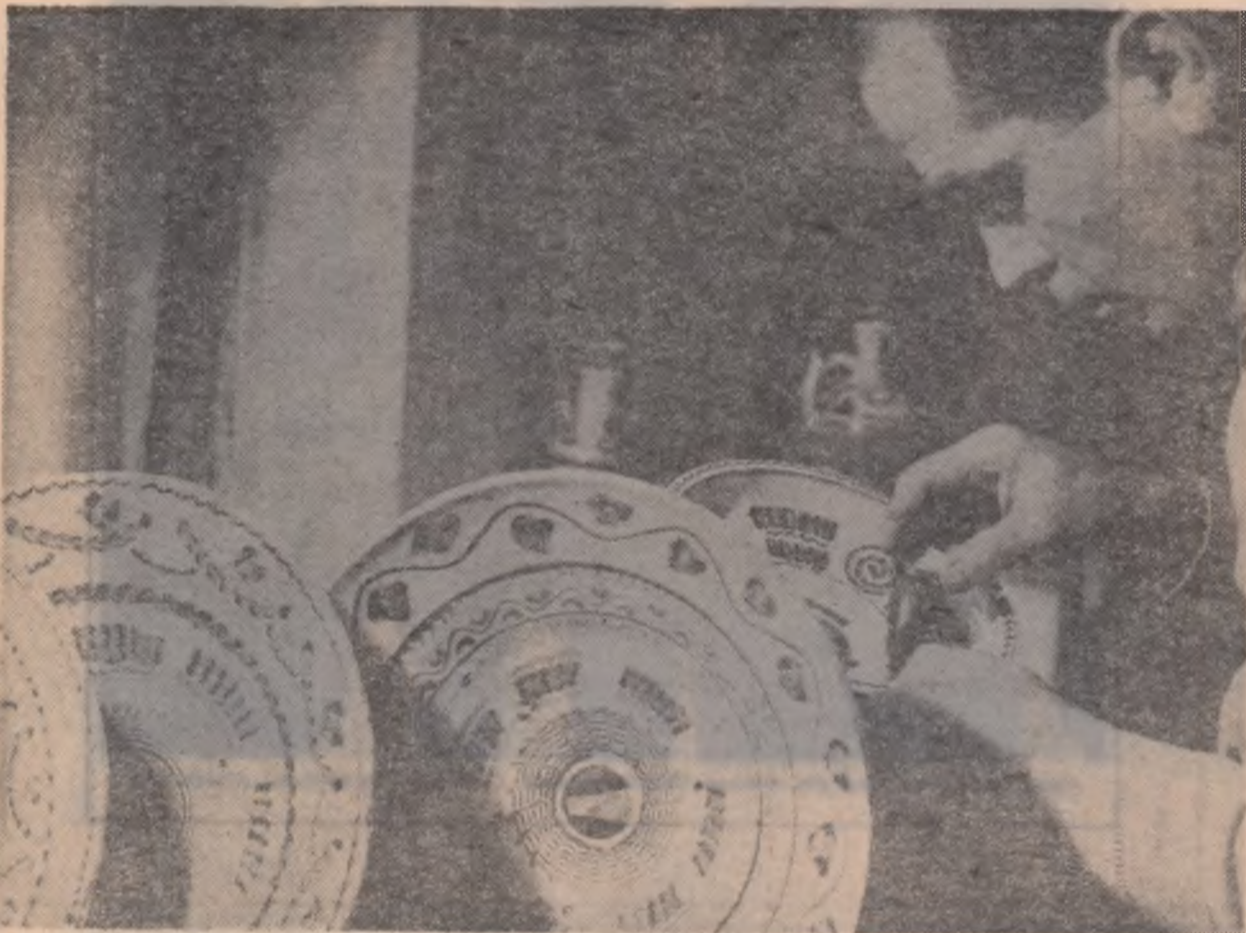
M. CHIRCULESCU

10 ani de activitate

De curînd librăria republicană Cartea prin poștă din București, str. Sergent Nuțu Ion nr. 8—12, a sărbătorit 10 ani de la înființarea sa.

Pentru a ilustra drumul pe care l-a parcurs această unitate republicană de difuzare a cărții în cei 10 ani de existență vom apela la cîteva cifre. În anul 1956, cînd a luat ființă, în fișierul Cărții prin poștă figurau doar cîteva adrese. Astăzi, librăria republicană numără peste 50 000 de adrese, cuprinzînd și informînd grupuri de cititori de diferite profesii: țărani cooperatori, mecanizatori, ingineri, medici etc. Cartea prin poștă a trimis, în anul 1966, cititorilor săi, cărți însumînd cifra de aproape șase milioane de lei, ajutîndu-i pe acești prieteni ai cărții să-și procure la timp volumele de care au nevoie și să-și completeze bibliotecile personale.

CARTEA PRIN POȘTĂ

Meșterul Stelian Ogrzeanu, unul din creatorii cunoscuți ai ceramicii de Horezu.

PROFILURI

O VECHĂ CUNOȘTINȚĂ

Ion Sas îmi este o cunoștință mai veche. Cu vreo doi ani în urmă, l-am cunoscut la căminul cultural din Avrig, al cărui director era. Am stat îndelung de vorbă despre diferite aspecte ale vieții culturale a satului. Din vorbe și din activitatea pe care o depunea se desprindea pasiunea care îi înfrumuseța și împlinea munca zilnică. Era mereu preocupat să găsească ceva nou, deosebit, pentru a da mai mult farmec manifestărilor culturale. Pe atunci magnetofonul era folosit la unele cămine culturale numai la serile de dans, dar Ion Sas i-a dat încă o întrebuințare. În prezent de brigadă, la șezători, la montaje literar-muzicale.

Aflîndu-mă recent pe meleagurile sibiene, l-am reîntîlnit pe Ion Sas în comuna Porumbacu de Jos. Intrase în sala căminului în timp ce, pe scenă, corul repeta. Figura dirijorului mi s-a părut cunoscută. Abia după terminarea repetițiilor m-am apropiat și am stat de vorbă cu el.

— Nu mai ești directorul căminului din Avrig, tovarășe Sas?

— Ba da.

— Și hînuind întrebarea care avea să urmeze, a conștientizat

— Faptul că în raionul nostru sînt

puțini dirijori de cor. M-am gîndit să-mi ajut și vecinii. Acum dirijez corurile din Porumbacu de Jos, și din cel de Sus.

— Dar corul din Avrig?

— Bineînțeles.

Deci Ion Sas este dirijorul unei mare ansamblu care cuprinde 258 de persoane pe patru voci și pe... trei comune. Desigur nu e vorba de un ansamblu reunit ci de trei coruri distincte care se și întrec între ele cu prilejul concursurilor. Recent, la un Dialog pe scenă s-au întîlnit comunele Avrig și Porumbacu de Sus. Îmi închipui ce era în sufletul lui Ion Sas. Dacă un antrenor de fotbal s-ar ocupa de două echipe care ar ajunge să-și dispute un campionat, ce s-ar face antrenorul, cu cine să țină, ce indicații tactice să dea?

Sas s-a ocupat cu egală conștiințiozitate de ambele formații. Că Avrigul a ieșit pe primul loc, asta are mai puțină importanță, esențial este că toate corurile dirijate de el au o aleasă ținută scenică și dau o

interpretare plină de muzicalitate unui repertoriu variat.

— Și nu e greu?

— Recunosc că pentru cei din Porumbacu sînt navetist. La Avrig am familia, sînt director de cămin și profesor. Să nu se creadă însă că atunci cînd sînt în deplasare, căminul cultural e închis.

Firește că portretul acestui activist cultural ar fi mai împlinit dacă am aminti și de munca sa în cadrul căminului din Avrig, însă ceea ce am reținut a fost tocmai pasiunea deosebită a lui Ion Sas. La el, pasiunea se împletește cu competența căpătată în anii de studiu la Conservatorul din Cluj.

Și poate că sensibilitatea dirijorului își are obirșia în anii copilăriei cînd în Rășinari natali lua aminte la bătrîni ce cîntau cu aleanul și gingășia, cu înfocarea și virtuozitatea la care se referea și Goga cînd scria:

„Privighetori din alte țări
Vin doina să ne-asculte”.

I. ANDREMIR

Domnitorul ALEXANDRU IOAN CUZA.

„Fără activitatea din secolul al XIX-lea, fără oamenii care au militat neobosit pentru realizarea unirii, pentru înlăturarea aspirațiilor înaintate ale poporului, noi n-am fi putut pași la construcția socialismului“.

Din cuvântarea tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, la întâlnirea cu intelectualii ieșeni (mai 1966).

NICOLAE GRIGORESCU — Untrea (ulei)

unde-s multi puterea crește

„Visul de aur al românilor“, așa a numit M. Kogălniceanu Unirea; în primul număr al ziarului „Steaua Dunării“, apărut la 1 octombrie 1855.

În fapt, toată istoria noastră, de-a lungul veacurilor, a fost o luptă pentru libertate și unitate națională. În ciuda fărâmițării politice, în ciuda subjugării tiranice, sub călcăiul a două sau trei imperii, poporul român a dus o viață cu strânse legături economice, politice și culturale. Legăturile acestea le impuneau munții Carpați și trecătorile lor, le impuneau apele care se desprind din munți și din podișul Transilvaniei ca spițele unei roți, curgând spre toate punctele zării, ca, să ude și să facă rodnice dealurile și cîmpiile din jur. Căci, totdeauna, Carpații au oferit românilor adăpost, bogății și plaiuri de o mare frumusețe.

Și oare cînd Mircea cel Bătrîn și Ștefan cel Mare cumpărau arme de la Brașov, iar Alexandru Lăpușeanu vindea turme de vite tot în acest oraș de sub Tîmpa, nu întrețineau căile firești și de teme ale viitoarei unități statale, unitate venită ca o urmare logică a unității etnice, naționale, din veac de veac plămădită? Oare cînd diaconul Coresi tipărea, la Brașov și la Tîrgoviște, acum patru sute de ani, cărți pentru toată românimea, nu păsea, cu știință sau fără, pe aceeași cale a visului de aur — Unirea?

Și parcă aceeași logică poruncea lui Iancu de Hunedoara, lui Ștefan cel Mare, lui Mihai Viteazul să unească puterile românești ca să lupte împotriva stăpînirilor străine.

Dar, mai ales în veacul al XIX-lea, atunci cînd s-a dezvoltat capitalismul și cultura, atunci cînd conștiința națională a prins aripi, ideea unirii a clocotit pe tot pămîntul românesc. Iar la 1848, revoluționarii au strigat, în fața lumii întregi, dreptul românilor la libertate și unire, la independență și suveranitate națională. „Pătrunși la suflet de sfînta libertate, jurăm că vom da mîna, să fim pururea frați!“ striga poetul transilvănean Andrei Mureșanu. Unirea a devenit scopul cel mai înalt al vieții politice după revoluția pașoptistă. Pretutindeni, spune Ion Creangă, „se fierbea unirea“. Unitatea și libertatea națională, adevărată și trainică, nu se putea înlături decît o dată cu reformele sociale și politice, pentru întregul popor. Intelectualii și burghezia, tot poporul și toți oamenii de bine, din țară și din Europa, au ajutat atunci în 1859 ca măcar cele două provincii românești Moldova și Muntenia, să se poată uni. Au luptat pentru unire Cuza și Kogălniceanu, Alecsandri și Bolintineanu, Boerescu și Bariț. Iar ei, prin cuvîntul lui Kogălniceanu, recunoșteau că fără popor n-ar fi putut înlături nimic: „Unirea e actul energetic al întregii națiuni române... Nu, domnilor, Unirea națiunea a făcut-o“. Poporul a înfrînt pe antiunioniști în alegerile pentru divanurile ad-hoc. Poporul a impus la 5 ianuarie 1859 alegerea lui Alexandru I. Cuza ca domn al Moldovei și apoi, în 24 ianuarie ca domn al Munteniei. Toți deputații țărani intrați în divanurile ad-hoc năzuiau spre o țară unită, în care poporul să nu mai fie osîndit la robia birurilor și a clăcii. Voiau o unire, în urma căreia, cum se rostiau în „jăluirea“ iscălită de deputații moldoveni, în cap cu moș Ion Roată: „să nu mai fim a nimănui (adică să nu mai depîndă de nici un stăpîn), să fim numai ai țării și să avem și noi o țară“.

Aceleași gânduri le tălmăcea în scris și reprezentantul deputaților țărani din Muntenia, învățătorul Constantin Tănase. El a fost ales „într-o glăsuire“, de sătenii plășii Șerbănești, din județul Olt, cu toate că autoritățile cerceau să-i împiedice. Cînd au aflat că potrivit unirii îl batjocoresc pe Tănase, țărani s-au înfuriat și erau gata a „merge la București“, ca să susțină, cu puterea, deputatul lor.

Alegerea lui Cuza a fost un triumf. Mihail Kogălniceanu l-a întîmpinat cu o urare smulsă parcă din inima poporului: „Alegîndu-te pe tine Domn în țara noastră, am vroit să arătăm lumii ceea ce toată țara dorește: la legi nouă, om nou... Fii dar omul epocii... fă ca legea să fie tare, iar tu, măria ta, ca domn, fii bun, fii blînd, fii bun mai ales pentru acei pentru care toți domni trecuți au fost nepăsători sau răi“.

Energia populară desfășurată la 24 ianuarie în București a dovedit că țara toată sta tare pentru Unire și că era hotărîtă s-o împlinească ori ce s-ar fi întîmplat. Zeci și zeci de mii de cetățeni, intelectuali și lucrători, orașeni și țărani au înconjurat dealul Mitropoliei și sala unde Adunarea electivă își ținea ședințele, au stăruit pentru îndoita alegere a lui Alexandru Ioan Cuza. Au impus-o chiar.

Fapta de la 24 ianuarie a bucurat pe toți românii. „Cînd s-a ales Cuza domn, scria în acele zile transilvăneanul Papiu Ilarian, entuziasmul la românii transilvăneni era, poate, mai mare decît în principate“. Numai poporul a putut seca Milcovul „dintr-o sorbire“. Numai poporul cu bărbăția lui revoluționară a cutezat să smulgă, în 1918, stîlpii de hotar cu pajura cu două capete a habsburgilor. Erau niște stîlpi de hotar nedrept și absurd, înfipti în creștele Carpaților, ca niște piroane otrăvite în inima pămîntului românesc. A fost atunci, la 1 decembrie 1918 o mare operă de chirurgie istorică, absolut dreaptă și salvatoare, pentru ca poporul român să poată trăi slobod și independent, într-o țară mîndră și bogată

Doi oameni își întemeiază un cămin. Cu timpul, sentimentul iubirii este dublat de cel al răspunderii comune. Amândoi țin pe umerii lor casa. Cei patru pereți cuprind un mic univers de aspirații, griji, împliniri. Șiragul anilor adaugă primelor bucurii și pe cea a copiilor. Cei doi nu-și aparțin numai lor. Răspund pentru viața, educația și viitorul copiilor.

Doi oameni țin pe umerii lor o casă. Ce se întâmplă însă dacă unul dintre ei, „uitînd” că sprijină un mic univers, o apucă pe alt drum? Este cazul Anei Ciolan din comuna Șura-Mică. La ancheta noastră au răspuns zeci de localnici.

O FEMEIE ÎȘI PĂRĂSEȘTE COPIII

La tribunalul raional Sibiu pe data de 8 noiembrie a fost înregistrată următoarea cerere: „Subsemnatul Ciolan Gheorghe, domiciliat în comuna Șura-Mică, str. Viilor nr. 276, căsătorit cu Ciolan Ana, domiciliată actualmente în Jimbolia, str. Ioan Keșer nr. 10 și salariată la G.A.S. Jimbolia, solicit ca susnumita să fie obligată la plata întreținerii celor doi copii ai noștri...”

Cum de a ajuns Ana Ciolan la Jimbolia? Ce motive au determinat-o să-și părăsească soțul și copiii? În primul rînd, să vedem ce spune chiar soțul GHEORGHE CIOLAN, lucrător la G.A.S. Șura-Mică:

— Sînt căsătorit cu Anița de peste 12 ani. Am muncit și ne-am făcut un rost. Cu împrumut de la stat, am ridicat o casă nouă. Copiii au crescut — Ghiță are 11 ani, iar Ion — 6. Acu' vreun an s-a încurcat cu un vecin, iar pe vară au plecat amîndoi din comună.

— Vă certați des?
Întrebarea noastră l-a descumpănit. Îi venea greu să ne spună totul.

— În ultima vreme nu prea ne înțelegem.

Am pus o întrebare frontală:

— O și băteai?

Un oftat:

— Rar, dar s-a mai întîmplat.

Alte amănunte am aflat de la MATEI CIOLAN, președintele sfatului popular comunal. — Deși avem același nume, nu sîntem rude. Auzisem de certurile din casa lor. Vedeam că această familie începe să se destrame și am căutat să intervin. Este adevărat că o parte de vină are și Gheorghe, dar ceea ce a făcut Ana nu seamănă a purtare de mamă.

Acesta este și motivul pentru care am intitulat capitolul: „O femeie își părăsește copiii”. Plecînd de acasă, fără să se gîndească la soarta copiilor ei, Ana Ciolan a dovedit că nu merită titlul de mamă.

SILVIA RUJA: — Fiind vecină cu familia Ciolan văd cît de greu se descurcă cei doi copii fără mamă. Tatăl pleacă de dimineață la lucru și copiii rămîn singuri. Și după ce Ghiță pleacă și el la școală, cel mic rămîne pe uliță. Mai văd de el rudele și vecinii, dar dacă nu-i un ochi de mamă...

VIRGIL POPA, brigadier la G.A.S.: — Am căutat să-l sprijinim pe Gheorghe în momentele grele prin care trece. A fost mutat în altă muncă pentru ca lucrînd la sediu să se mai poată rezezi pe acasă și să vadă de copii.

SILVIA BĂRBAT: — Ca dirigintă la clasa a V-a A, în care învață Ghiță Ciolan, îmi dau seama de rana pe care a lăsat-o în sufletul copilului pasul greșit al mamei. Fiindu-i capul la orice altceva, Ana Ciolan nu și-a mai găsit timp și de educația copiilor. Certurile la care Ghiță a asistat au avut o influență proastă asupra lui; s-a obișnuit să răspundă obraznic. Plecarea mamei s-a făcut imediat simțită în situația lui școlară. Înainte, băiatul era oricum îngrijit. În ultima vreme însă arată atît de rău încît a trebuit să ne ocupăm noi de ținuta și de curățenia

lui. Știu că acasă își face singur de mîncare, îl mai îngrijește și pe frățior... În aceste condiții este de înțeles de ce cu toate meditațiile pe care i le dăm, studiul de acasă lasă de dorit. A devenit o fire închisă, retrasă care cu greu poate fi antrenat în desfășurarea lecției. Și toate acestea din lipsa unui climat sufletesc pe care orice mamă are datoria să-l creeze copiilor săi.

Oare Ana Ciolan nu se gîndește că prin gestul ei necugetat și-a lipsit copiii de bucuria copilăriei?

Profesor MARTIN RILL: — În calitate de membru al comisiei de tutelă, am fost acasă la Ciolan și am văzut cum trăiesc copiii. Consider că Ana Ciolan trebuie obligată de către instanța judecătorească — chiar în acest caz cînd nu s-a pus problema divorțului — să plă-

VLADIMIR PANĂ
ANDREI CROITORU

Chemarea inimii?!

cazul ANEI CIOLAN

tească cota legală din salariu, pentru întreținerea copiilor ei.

UN TÎNĂR ÎȘI RATEAZĂ VIITORUL

Îl cheamă Valerie Nenea și are 18 ani. Este vîrsta la care tinerii încep să-și contureze aspirațiile, să-și făurească viitorul. Același lucru începuse să-l facă și Valerie. Urma o școală profesională la Sighișoara. Venind acasă în vacanțe, în viața lui a intervenit o vecină, Ana Ciolan.

ILIE NENEA: — Mă bucuram că băiatul meu urmează o școală profesională la oraș. Ana Ciolan, o femeie în toată firea, i-a distrus viitorul. S-a tot ținut de capul lui, îi trimitea carte și la Sighișoara, pînă l-a făcut să se lase de școală. Cînd a venit acasă i-a trimis carte chiar prin Ionică — copilul ei cel mic și îl chema la ea. Pînă într-o zi cînd și-au luat lumea în cap și au plecat din comună. Păcat de bătrînețele mele. Am crescut șapte copii și nu credeam că vreunul o să ajungă să mă facă de ris. Din cauza lui Valerie mi-e rușine de tovarășii de muncă de la cooperativă.

Este adevărat că opinia publică din comună ia atitudine. Toți cei cu care am stat de vorbă au înfierat comportarea Anei Ciolan și a lui Valerie Nenea, dar situația era cunoscută mai

de mult. Poate nu se ajungea aici dacă fapta lor ar fi fost condamnată la timp cu mai multă vigoare. Au fost însă și oameni care nu numai că au stat pasivi dar au și încurajat-o pe Ana Ciolan și purtările ei.

Vrem ca în aceste rînduri să ne adresăm direct lui Valerie: Oare nu te simți părtaș la distrugerea unui cămin? Oare nu te gîndești că la Șura-Mică doi copii își așteaptă mama?

FUGA LA JIMBOLIA

Din cele relatate pînă acum, cititorii au luat cunoștință de prima parte a acestei drame familiale. Urmarea are ca loc al acțiunii localitatea bănățeană Jimbolia, unde cei doi și-au găsit refugiul. Nu știm ce a atîrnat mai mult în balanță: rușinea față de consăteni sau dorința de „libertate”? Fapt este că cei doi porumbi și-au făcut bagajele și au șters-o din comună, oprindu-se la Jimbolia. Lucrează la G.A.S. În bagajul lor n-au mai încăput regretele. Au existat însă oameni mai cu scaun la cap care au încercat să-i oprească de la prăbușirea morală.

ILIE NENEA: — După ce în sfîrșit am aflat că sînt la Jimbolia m-am dus acolo cu gîndul să-i despart. Am vorbit cu ei și credeam că m-au înțeles. Însă am vorbit în pustiu. Nu știu ce e în capul lor.

Repetate călătorii la Jimbolia a făcut și Gheorghe Ciolan care nu privește cu ușurință distrugerea familiei și a căutat diferite posibilități de a-i reda Anei sentimentul matern, de a o trezi la realitate.

— Prin septembrie am plecat la Jimbolia cu al mic. Ziceam că o să i se moaie inima. I l-am lăsat o vreme acolo. Cînd am venit peste o lună Ion mi s-a plîns că Valerie îl bate. L-am luat acasă.

Mulți localnici cu care am stat de vorbă și care au condamnat comportarea Anei ne-au relatat fapte ce scot în evidență purtarea plină de înțelegere a lui Gheorghe.

GHEORGHE LUPU, cooperator: — După insistențele lui Ciolan, nevastă-sa a venit acasă. A stat opt zile, timp în care el s-a purtat ca un domn. Nu i-a zis nici o vorbă urită, n-a ridicat mîna la ea, i-a adus toată leafa acasă...

SILVIA BRĂDEANU: — Eram pe stradă cînd Ana a plecat din nou. Ionică se ținea de paltonul ei și îi striga „nu pleca, mamă”. Ce-o fi avînd femeia asta în loc de inimă, o piatră?

Dacă Valerie, datorită vîrstel lui, este mai necopt nu același lucru se poate spune despre Ana. O femeie matură, la 35 de ani și care mai e și mamă avea datoria să privească cu mai multă judecată situația.

Oare să fie vorba aici de marea dragoste a vieții? Literatura ne oferă pagini de o rară frumusețe despre celebrele cupluri rămase nemuritoare. Generații de-a rîndu-l au admirat povestea lui Romeo și a Julietei sale cu dorința, mărturisită sau nu, de a ajunge la aceeași trăinicie a sentimentului.

Cu atît mai mult viața noastră de azi în care întemeierea unui cămin nu este generată de interese meschine, te obligă la justa cumpănire a sentimentului, nu oferă motivare pentru cei care „chiulesc” de la îndatoririle familiale. Cum se împacă la Ana Ciolan datoria de mamă cu aventura în care s-a lansat?

Poate că ar fi cineva inclinat să-i găsească scuze Anei pentru purtarea ei pe motiv că aceasta i-ar fi fost chemarea inimii. Dar ce fel de dragoste poate fi aceea clădită pe nefericirea a doi copii?

Nu vrem să punem aici punct final dezbaterii cazului Anei Ciolan. Îi invităm pe cititori să-și exprime opinia în legătură cu problema pusă în discuție.

ALBINA

DIN

UN AN DE APARIȚIE

ANUARIE

... a fost consemnată la loc de cinste și nr. 17 din 25 ianuarie 1898 : ... este una din datele mărețe ale istoriei importante din secolul nostru, fiindcă în această zi, românii au realizat visul Unirii, Domn, măcar că cele multe din ele împotriveau la aceasta și doreau ca despărțite, se arată în editorialul revistei. ... datorie sfântă de a o sărbători, reamintind competențe de atunci, reproducind câteva din ... în acele momente vrednice de vecinică înfățișând chipul citorva dintre fruntașii mai departe în articol. Și într-adevăr, în ... sint reproduse emoționantele discursuri rălniceanu și Vasile Boerescu, rostite în ... electivale ale Moldovei și Munteniei. De ... eată o prezentare a lui Costache Negri ... ele lui Alexandru Ioan Cuza și Mihail

... pta unioniștilor, este evocată societatea ... întemeierea acestei societăți se face la o ... orașului sub un castan și cu acest prilej ... murămint în versuri :

Sub acest măreț castan
mi jurăm toți în frăție
ca de azi să nu mai fie
nici Valah nici Moldovean ;
ci să fim numai Români
într-un gând, într-o unire,
să ne dăm mâini cu mâini
pentru-a țării fericire.

... te în continuare firul evenimentelor care ... ea Unirii, articolul evocă ultimul episod ... e 24 Ianuarie ... Au făcut-o deputații ... în București, cari au ascultat acele ... e lui Vasile Boerescu (n. n. pe care le ... astă pagină). Ei, în acele momente cind ... anie a lui Bibescu sau a lui Știrbei era ... eș aceștia întrebuințau toate mijloacele, ... anile și urile personale și unde cu un ... în divizați în două, îndată votară în una- ... aru Cuza, Domnul Moldovii.

... sise cuvântul lui Boerescu, zice o gazetă ... rile curgeau mai din toți ochii. Prințul ... se sculă și zise ca inspirat cu șiroaie de ... dăm mâna, să fim frați și să nu tragem ... le posterității."

... rile Europene, cari nu se gândise la așa ... prinse. Discutară mult, dar fură neooite ... ptului împlinit.

... obă actul de la 24 Ianuarie — 1859.

Moneda bătută de Alexandru Ioan Cuza în 1864

Strada mare din București, spre mijlocul secolului al XIX-lea.

Monedă bătută de Alexandru Ioan Cuza în 1860.

BARBU ISCOVESCU — Portretul lui Niță Magheru

Vânt pentru Unire

... tit de Vasile Boerescu în ziua de 24 Ianuarie 1859 în adunarea electivă din București

... noi împărțiți în două cimpuri ? ... noi și voi ? Au nu sintem toți ... avem toți aceeași patrie ? Au nu ... aceeași nume ? Pentru ce să zi- ... ce să nu zicem : noi Românii ? ... eși amoare, nu simțim toți a- ... pentru mama noastră comună ? ... viziunii noastre ? Care este mărul ... noi ?

... acordie să nu-l ascundem : el este ... Domnul ? Fiecare își are con- ... ecare își are simpatiile sale per- ... noi crede că țara sa va fi mai ... Domn pe cutare și pe cutare. Dar ... ei nu toți cugetă asemenea. Din ... ultă discreditul Camerei, discre- ... ni nu mai are credință la noi ; a- ... e și inamicul e la porțile noastre. ... anarhia ? Cum să respingem pe ... piară discordia, făcînd să piară ... parte.

... nu avem nici un candidat ; Dom- ... reunul ? Se poate. Însă nici unul ... că a venit aci cu hotărîre a face ... ful său cu orice preț. Toți sin- ... meni nu ar vroi ca candidatul său ... pe urme de sînge sau sprijinit de ... să pentru țară de a crede că ea ... Cameră asemenea oameni.

... Ca să ne unim cu toții asupra aceluiași candidat este posibil ? cred că nu ; fiindcă, am zis, fiecare își are credința sa. Dar a ne uni asupra unui principiu este posibil ? Da. Asupra unui principiu ne putem uni ; mai cu seamă cînd acest principiu este cel mai mare al naționalității noastre. Acest principiu este acela al Unirii.

... Mulți din dumneavoastră, acum un an au repre- zintat țara în astă Cameră și au susținut cu căldură Unirea. Prințul Bibescu, fostul Domn, a fost, între alții, cel mai elocvent și ardent apărător al Unirii. S-ar putea oare în ast timp ca aste persoane să se contrazică ? Aceasta nu se poate crede.

... Să ne unim dar toți asupra principiului de Unire asupra acestui mare principiu ce are să reinvieze naționalitatea noastră.

... Să ne dăm mina ca frații și să cugetăm că sin- tem muritori, că avem să mai trăim cîtiva ani și că copiii și strănepoții noștri au să moștenească un viitor glorios creat de noi !

... A ne uni asupra principiului Unirii, este a ne uni și asupra persoanei ce reprezintă acest principiu ! Astă persoană este Alexandru Ioan Cuza, Domnul Moldovei.

... Să ne unim ca frații asupra acestui nume și pos- teritatea ne va întinde mîinile și conștiința noastră va fi împăcată, că ne-am împlinit cu religiozitate o datorie sfîntă.

BĂTRÎNETE FĂRA GRIJI

Așezată în amfiteatru, cu fața spre șes, la picioarele unei măguri, comuna Pietroasele se oferă de departe privirii călătorului, ca o machetă pe care se deslușește orice amănunt. Locul acesta, închizând în el o liniște și o pace tulburate numai toamna la culesul viilor, pare o lentilă în al cărei căuș lumina și căldura soarelui bat cu putere întreită, încît te întrebă dacă nu cumva de aici va fi pornit întiași dată inspirata cimilitură a astrului zilei: „Dintr-o lingură de unt / Toate văile se ung...”

Faima dobîndite prin descoperirea celui mai important tezaur din epoca migrațiunilor, Cloșca cu pui de aur, comuna Pietroasele i-a adăugat-o și pe aceea a succeselor dobîndite de locuitorii ei în ale viticulturii. Dacă, din 1837 de cînd a fost descoperită și pînă astăzi, Cloșca cu pui de aur a fost expusă și admirată în muzeele citorva mari capitale din lume, apoi Tămioasa românească de Pietroasele i-a amestecat cu buchetul ei pe toți cunoscătorii din lume, devenind o regină a concursurilor internaționale, de la care se întrece întotdeauna medaliată numai cu aur.

A fost multă veselie zilele acestea la Pietroasele. În nenumărate case s-au închinat pahare cu Tămioasă ori cu Riesling în cinstea cooperativelor agricole vîrstnici cărora le-a fost plătită

pensia dinții. Rudele, prietenii, tovarășii de muncă le-au urat:

— Să ne trăiți și să vă bucurați de pensie ani mulți, fericiți!

Cu emoție au sorbit bătrînii din vinul de viață lungă, cum bine este numit Rieslingul parfumat, dulce-amărui, sățios și întremător, de vreme ce moș Vasile Avramescu, la 70 de ani, iar Constantin Toboș și Ion Gresoiu la 75 de ani cîți numără, se țin încă falnici și muncesc în continuare, cînd pot și au plăcere, în via de aproape 300 de hectare a cooperativei agricole. Primii doi au făcut în '66 cîte 180 de zile-muncă fiecare, iar al treilea pe jumătate. Și să notăm că valoarea zilei-muncă la Pietroasele este de 37 lei și că, în pătul sau cămară, bătrînii mai au și ajutorul în natură acordat de cooperativă: porumb, griu, brinză, ceapă, cartofi.

Intr-adevăr, potrivit prevederilor statutului Casei de Pensii, membrii cooperativelor pensionari, pe lîngă pensia în bani, mai au dreptul la ajutorul în natură, la folosința în continuare a lotului personal și la veniturile realizate din munca depusă în cooperativă, după pensionare.

O bătrînețe fără griji, un vis de veacuri al țărănimii, împlinit mulțumită partidului nostru.

NICOLAE CULCEA

TOMNATICUL CONFIRMĂ

La Tomnatic, ca de altfel în multe localități din țară, cultivarea legumelor a devenit în ultimii ani o îndelnică pasionantă. Ca urmare, suprafața destinată în acest scop a crescut continuu. Dacă în 1958 se cultivau legume pe numai 20 de ha, în prezent legumicultorii au la dispoziție peste 100 de ha. Semnificativ în dezvoltarea legumiculturii la Tomnatic nu este însă numărul de hectare care, în treacăt fie zis, reprezintă abia 6 la sută din suprafața cooperativei ci veniturile realizate, venituri care se ridică la peste 6 milioane lei, adică aproape jumătate din veniturile totale ale cooperativei agricole. Cum a fost cu puțință?

Fără îndoială că pentru a obține astfel de rezultate este nevoie de a îmbina în mod armonios priceperea și îndemnarea cu recomandările științifice. Așa au înțeles și cei din Tomnatic. O atenție deosebită s-a acordat organizării muncii și alegerii sortimentelor legumelor oprindu-se la cîteva culturi de bază (31 ha cu roșii timpurii, 3 ha cu roșii de toamnă, 39 ha cu ardei, 12 ha cu vinete, 6 ha cu varză timpurie etc.). Iosif Vild, șeful brigăzii legumicole, spune, pe bună dreptate, că succesele sînt strîns legate de specializare și în aceeași măsură de hărnicie. Elena Oprea, Nicolae Volf, Ioan Strum, Mănase Birdan sînt numai cîteva dintre fruntașii brigăzii. Exemplul lor constituie un stimulent pentru toți legumicultorii.

O serie de măsuri organizatorice au contribuit de asemenea la obținerea veniturilor obținute. Amintim, dintre acestea, amenajarea răsadnițelor pentru roșii timpurii, varză timpurie, ardei și vinete. Sectorul producerii răsadurilor ocupă o suprafață de 16 086 m.p. Începînd cu anul 1964, s-au introdus răsadnițe din prefabricate de beton pe o suprafață de 2 500 m.p. Cu rezultate bune se folosește și sera înmulțitor, amenajată pe 360 m.p. Aici se pot obține 4—6 serii de răsaduri, iar după eliberarea serei se asigură culturi forțate de castraveți și roșii de toamnă. În vederea producerii de legume extratimpurii, s-a construit un solar avînd o suprafață de peste 4 000 m.p.

Interesul pentru introducerea și răspîndirea experienței înaintate în legumicultură s-a vădit și atunci cînd s-a pus problema confecționării în cooperativă a ghivecelor nutritive necesare răsadurilor. Cooperativii au confecționat 64 de prese mecanice, după schițe proprii întocmite în urma multor încercări și căutări. Acum, se produc ghivece nu numai pentru nevoile lor dar și pentru cooperativele agricole din jur. Bineînțeles, măsurile amintite au fost însoțite de introducerea semințelor cu valoare biologică ridicată, a soiurilor noi, productive. La roșii timpurii se folosește, cu bune rezultate, Hibridul nr. 10 x Bizon, la ardei gras, Galbenul de Banat, la conopidă, Bulgărele de zăpadă etc. În prezent, la grădina de legume a cooperativei din Tomnatic se folosesc numai soiuri noi, productive. Bine îngrijite, acestea asigură venituri mari. În anul trecut, de exemplu, fiecare hectar de grădină a adus un venit de 71 792 lei. Aceasta înseamnă aproape de trei ori mai mult decît în 1958. Pentru acest an situațiile nu s-au încheiat încă, dar se scotează un venit de aproape 74 000 lei la hectar. Succesele sînt edificatoare. Ele încununează strădaniile unor cooperativi harnici, pricepuți, entuziaști.

AUREL CRIȘAN

Circulația pe drumuri în sezonul de iarnă

În acest sezon drumurile publice din mediul rural sînt mai populate ca oricînd. Autocamioanele, tractoarele, căruțele și bicicletele străbat drumurile din zori și pînă-n seară, iar pietonii, veșnic preocupați cu fel de fel de treburi, mișună pe ulițele comunelor. Ar mai trebui amintiți și copiii care se îndreaptă zilnic spre școli.

Conducătorii de vehicule sau pietonii trebuie să cunoască, așadar, bine regulile de circulație. Am acorda în aceste rânduri primul loc copiilor.

Este cunoscut faptul că lipsa de supraveghere a copiilor, care sînt lăsați să se joace pe drumuri circulante, constituie o abatere gravă a părinților, care cîteodată plătesc scump această neglijență. Astfel, minorul CONSTANTIN VIOREL, în vîrstă de 10 ani, traversînd în fugă șoseaua care străbate comuna Măceșul de Sus, a fost accidentat mortal de autocamionul nr. 21-OL-3976 condus de Neagu Vasile. Din același motiv, minorul VRANCIONI LIVIA a fost lovită de motocicletă nr. 46-HD-2977 suferind leziuni corporale grave. De o motocicletă nr. 330-OL- a fost lovită minoră COTOI STELIANA în timp ce traversa drumul din comuna Moi, regiunea Oltenia.

Indemnăm pe părinți și cadrele didactice să educe copiii în spiritul respectării regulilor de circulație pe drumurile publice. Dar nu numai copiii ci și adulții dovedesc uneori că nu cunosc unele reguli elementare de circulație.

Conducătorul auto GHEORGHE MOROȘAN circula cu autobasculanta pe șoseaua Suceava-Cimpulung-Moldovenesc. Într-o curbă cu vizibilitate redusă a micșorat viteza. În clipa aceea, cetățeanul ILIE GHERMAN s-a agățat cu mîinile de latura dreaptă a mașinii. Conducătorul auto nu l-a observat și „pasagerul clandestin” a alunecat sub roțile autocamionului fiind accidentat mortal. Tot mortal a fost accidentat și ILIE VIZITIU care circula cu un grup de pietoni în stare de ebrietate pe partea dreaptă a drumului. În timp ce se îndrepta spre partea stîngă a drumului, el a fost accidentat de CONSTANTIN PĂDURARU care circula cu un tractor rutier aparținînd S.M.T.-Săveni, regiunea Suceava.

Agățarea sau urcarea în autovehicule în mers, precum și circulația pe partea dreaptă a drumurilor și încă în stare de ebrietate, constituie abateri grave de la normele de circulație, abateri care duc la consecințe tot atît de grave ca cele arătate mai sus.

O problemă serioasă a circulației și în același timp o abatere gravă de la regulile de circulație, este conducerea autovehiculelor sub influența băuturilor alcoolice. Datorită acestui fapt se petrec adesea accidente grave: conducînd sub influența alcoolului, șoferul ILIE CAVALER de la cooperativa agricolă din Hațeg a intrat cu autocamionul într-un pod, accidentînd grav doi încărcători. Tot cu rănirea gravă a doi muncitori s-a soldat și accidentul comis de MARIN UNGUREANU de la C.A.P. Lipova care conducea în stare de ebrietate.

Conducerea cooperativei agricole de producție au și ele o parte din vina provocării acestor accidente, deoarece nu iau întotdeauna măsuri disciplinare în cazul abaterilor grave de la regulile de circulație. Același lucru se poate spune

Este cunoscut faptul că pe timpul nopții nu este permisă staționarea tractoarelor pe drumurile publice. Tractoristul DUMITRU AGURIDA, de la S.M.T. Tg. Jiu, nu a respectat această prevedere regulamentară, lăsînd tractorul staționat pe partea carosabilă a drumului. Din această cauză, autoturismul cu nr. 3-B-1335 a fost avariat grav în urma loviturii de tractor.

Este o obligație a factorilor de răspundere din S.M.T.-uri să se ocupe mai mult de pregătirea profesională a tractoriștilor și să nu le permită să circule cu tractoare neînmatriculate pe drumurile naționale. De asemenea să nu permită tractoriștilor fără carnet de conducere și pregătire corespunzătoare să circule pe drumurile comunale și regionale.

Tot o nerespectare a normelor de circulație o constituie și faptul că tractoarele rutiere transportă noroi din drumurile laterale pe drumurile naționale, noroi care dă naștere la mîzgă și poate provoca deraparea celorlalte autovehicule.

Maior GRĂDINARU CONSTANTIN
din Direcția Circulației

Consiliul de conducere al C.A.P. Ulmeni, regiunea Ploiești, discută planul de producție pe anul 1967.

Mărturii ale unor oaspeți străini despre România

Acest lucru îl găsec excelent, deoarece nu se poate construi o economie de mîine cu mașini de ieri, aceasta se poate face cu mașini de azi, dar mai bine cu cele de mîine.

Dr. OTTO SCHEDL
ministru de stat
pentru economie și transporturi
al landului Bavaria, R.F. Germană

*

România are în lume prestigiul unei țări în plin progres, în care omul muncii este stăpîn al destinelor sale. M-a frapat farmecul orașelor voastre, imbinarea armonioasă dintre trecut și prezent, dintre tradiție și modern. Am constatat amploarea construcțiilor, eleganța lor. Numai o economie sănătoasă, trainică poate asigura continuitatea unui asemenea efort constructiv, vizibil pretutindeni. România este o țară cu impresionante realizări.

PASCUAL LATRONICO
membru al Comitetului Central
al U.T.C. din Uruguay

Cel mai bun exemplu de colaborare pe care-l cunosc este astăzi colaborarea din zona Balcanilor, inițiată de România... Dorința mea este de a extinde exemplul Balcanilor și al inițiativelor României la întreaga Europă.

RENÉ MAHEU
director general al U.N.E.S.C.O.

Pretutindeni am văzut cum priceperea și hărnicia poporului român transformă, folosind mijloace tehnice avansate, comorile naturale în bunuri industriale.

BACHIR BOUMAZA
ministrul energiei și industriei
al Algeriei

REZULTATE UIMITOARE

În prima mea vizită în România am cunoscut o țară care se dezvoltă impetuos, un popor care muncește pentru a-și îmbunătăți mereu viața și, în același timp, își aduce contribuția la îmbunătățirea situației altor popoare. Italia privește cu interes și simpatie eforturile pe care le depune poporul român pentru progresul economic și social al țării.

MARIO ZAGARI
subsecretar de stat
al Ministerului Afacerilor Externe
al Italiei

Dezvoltarea economică este foarte rapidă și ascendentă, iar industrializarea face progrese foarte vizibile. Am constatat că Uzina de tractoare din Brașov este înzestrată cu cele mai moderne mașini, lucru ce l-am văzut și la Fabrica de mașini-unelte și agregate din București. Dv. vă orientați și vă utilizați industria, într-adevăr, la cel mai înalt nivel tehnic, construiți o industrie modernă. De asemenea, și la hidrocentrala de pe Argeș, mașinile și utilajele corespund celor mai noi cuceriri ale tehnicii.

DIN PRESA STRAINĂ

SCLAVIE CONTEMPORANĂ

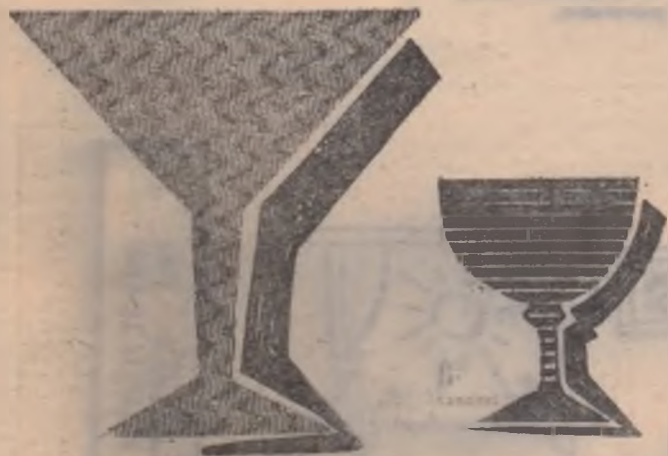
Ziarul danez Demokratens din Copenhaga — ocupîndu-se de situația băștinașilor din Australia — scrie, într-un articol al său, următoarele :

„Băștinașii locuiesc în așa-numitele rezervații. Ei nu au nici un fel de drepturi și nu li se recunoaște, în general, calitatea de cetățeni, sint considerați „proprietatea statului“. Băștinașul poate căpăta cetățenie dacă „a adus un serviciu“ țării în timpul războiului sau dacă „s-a evidențiat“ într-un alt fel, de pildă, dacă a reușit să devină un om instruit (ceea ce este aproape imposibil). Exact după aceleași criterii se orientau în vremurile de altădată cînd se acorda libertatea unui sclav.

Australienii fără cetățenie țin de resortul organului guvernamental denumit „departamentul asistenței publice“ și sint considerați „copii adoptivi“. Ei trăiesc în rezervațiile speciale ale departamentului și numele sub care sint înregistrați dovedesc în mod grăitor stupiditatea administrației și lipsa ei de respect față de om. Iată cîteva nume : „Nelly oarba“, „Minciuna“, „Ucigașa“, „Păianjenul“, „Wiskey“.

După moartea unui băștinaș, averea lui nu este moștenită de soție și copii, ci confiscată de stat. Familia lui nu poate apela la ocrotirea legii, deoarece legea nu recunoaște căsătoriile dintre băștinași. După moartea băștinașului Albert Namachara, considerat de mulți drept cel mai de seamă pictor australian, au rămas soția și cîteva fii, care trăiesc și astăzi fără adăpost, fără să primească nici cel mai mic sprijin din partea autorităților. Pictorul a fost îngropat de departamentul asistenței publice într-un loc necunoscut și abia acum — la 12 ani după moartea lui Namachara — prietenii lui au obținut permisiunea să-i pună o piatră funerară pe mormînt. De asemenea, nu are cetățenie și este considerată „proprietatea statului“ poeta Kate Walker. Acest stigmat nu provine numai din naștere, el poate fi din nou aplicat prin lege oricărui băștinaș care la un moment dat a reușit să se descotorosească de el“.

Fabrica de sticlărie TOMEȘTI REG. BANAT

produce și livrează un bogat sortiment de sticlărie de menaj.

ARTICOLE DE
Mercerie
ÎN ORICE GOSPODĂRIE

Completați-vă din timp trusa casnică cu cele necesare.

Le puteți procura de la magazinul din localitate.

LOZ ÎN PLIC

Chiar din primele zile ale anului 1967 la sediul Centralei Administrației de Stat Loto-Pronosport au început să se prezinte cîștigători de autoturisme la Loz în plic.

Primii cîștigători de autoturisme la Loz în plic sînt : un conducător auto din comuna Țapești, raionul Olteț, regiunea Oltenia, care a obținut un „Fiat 850“ și un tractorist din comuna Guleanca, raionul Brăila, care a cîștigat un „Fiat 600“.

În anul 1966, Loto-Pronosport a distribuit 560 autoturisme. Jucînd la LOZ ÎN PLIC, puteți cîștiga imediat UN AUTOTURISM.

REZERVAȚII NATURALE

Cele mai însemnate monumente ale naturii din țara noastră sînt așa-zisele rezervații naturale sau parcurile naționale, terenuri în care sînt ocrotite flora, fauna, martorii geologici, peșterile etc. Numărul acestor rezervații de pe cuprinsul Republicii Socialiste România a sporit în ultimele două decenii de la 30, cite erau în 1943, cu o suprafață de aproximativ 15 000 ha, la peste 120, cu o suprafață ce trece de 67 000 ha, fără a socoti rezervațiile forestiere înființate în ultimii ani.

Cea mai însemnată rezervație este **Parcul național al Retezatului**, cu o suprafață de 13 000 ha, din care peste 1 800 ha formează o rezervație integrală (Gura Zlatna-Gemenele), în care nu este permisă decît cercetarea științifică.

Parcul național al Retezatului reprezintă una dintre cele mai frumoase regiuni de munte din țară. Ea e caracteristică printr-o bogată floră alpină și o faună rară și bine reprezentată: capra neagră, rîsul, pajura, cocoșul de munte etc.

A doua rezervație ca întindere (peste 4 500 ha) se află în masivul Bucegi, fiind la îndemîna oamenilor muncii care vin la odihnă în stațiunile climaterice de pe Valea Prahovei. Scopul principal al acestei rezervații a fost de a salva de la pășunat bogata și variata floră alpină (peste o mie de specii), de a păstra nevătămat aspectul peisajului și a ocroti capra neagră, devenită rară în masivul Bucegi.

Însemnate rezervații botanice și speologice (peșteri) se găsesc în munții Apuseni (Scărișoara-Belioara, Cheile Turzii) unde elementele ocrotite sînt încadrate în peisaje de o impresionantă frumusețe. Așa sînt: regiunea izolată dominată de coama înaltă a Bihariei (1 840 m), Cetățile Ponorului și Valea Galbenei (460 ha). Adevărate minuni ale naturii sînt ghețarul de la Scărișoara și peștera de la Pojarul Poliței.

În Delta Dunării amintim rezervațiile de la: Roșca-Buhaiova-Hrecisca, Perișor-Zătoane, Periteașca-Leahova și o serie de refugii de cuibărit și de popas ale păsărilor migratoare.

diferite preparate din macaroane

SUFLE DE MACAROANE. La 200 g. de steluțe sau cușcuș avem nevoie de 1 litru de lapte, puțină sare, o linguriță de zahăr, o lingură de unt, o jumătate de cească de smîntînă, două ouă. Fierbem stelulele în lapte, în care punem puțină sare, zahăr și vanilie. După ce s-au muiat și a scăzut laptele, le turnăm într-un vas uns și tapetat. Separat batem bine ouăle cu smîntîna. Apoi compoziția se toarnă peste stelule. Se ține la cuptor pînă se rumenește.

MACAROANE CU FICAT. Punem macaroane fierte în unt incins, după care le amestecăm cu ficatul prăjit cu ceapă și tăiat în cuburi mici. Separat se servește brinză rasă.

MACAROANE ITALIENE. Fierbem macaroanele în apă clocotită cu sare, apoi se strecoară și se spală cu apă rece. Se incinge o bucată de unt, în care se răstoarnă macaroanele. Se adaugă brinză rasă, se pudrează cu piper. Se servește calde.

MACAROANE NAPOLITANE. Se fierb macaroane groase în apă cu sare, se strecoară, iar apoi se amestecă cu un sos de roșii mai picant. Deasupra se rade cașcaval.

Pentru dansul cu pithonul, trebuie multă măiestrie și curaj. Acest dansator din Tanzania are ambele calități.

● POPOARE ȘI OBICEIURI

DE LA NUNTA DE... BUMBAC LA CEA DE DIAMANT

Majoritatea oamenilor își amintesc cu plăcere de ziua, respectiv, anul căsătoriei lor și obișnuiesc a sărbători împlinirea unui număr rotund de ani de căsnicie (10, 25, 50 de ani), numind aniversarea „nunta de argint”, „...de aur” etc.

Fiecare popor are datinile sale specifice cu privire la aniversarea căsătoriei. Iată mai jos numai cîteva din obiceiurile care se mai întîlnesc și astăzi în unele țări de pe continentul nostru.

În Franța se sărbătorește, de pildă, nu numai nunta de argint (la 25 de ani de căsătorie), nunta de aur (la 50 de ani) și nunta de diamant (la 60 de ani) — ca în nenumărate alte țări —, ci se aniversează, de asemenea, nunta de muștar (la 3 ani) și nunta de bronz (după 12 ani de căsătorie).

Se pare însă că cea mai completă listă în această privință ne-o pot oferi englezii. Aceasta ar arăta cam astfel:

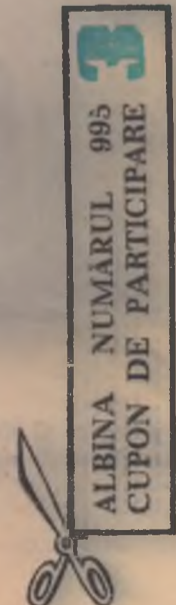
Nunta de bumbac — 1-a aniversare; nunta de hirtie — a 2-a aniversare; nunta de piele — a 3-a aniversare; nunta de lemn — a 5-a aniversare; nunta de lînă — a 7-a aniversare; nunta de cositor — a 10 aniversare; nunta de cristal — a 15-a aniversare; nunta de porțelan — a 20-a aniversare; nunta de argint — a 25-a aniversare; nunta de perle — a 30-a aniversare; nunta de rubine — a 40-a aniversare; nunta de aur — a 50-a aniversare; nunta de diamant — a 60-a aniversare.

SFATURI PENTRU GOSPODINE

Desenul are 5 greșeli.

CONCURS: Care sînt greșelile?

Varietăți

Cel mai vechi incendiu

Intr-o peșteră din valea riului Fandari (Uzbekistan), în apropierea așezării de mineri Ravat, flăcările nu s-au stins de 2 000 de ani.

Oamenii de știință au studiat cauza acestui incendiu. Potrivit unei ipoteze, el a provenit de la focul aprins de un om primitiv într-o peșteră situată în zona carboniferă Ravat, unde cărbunele este ușor inflamabil. Potrivit unei alte ipoteze, incendiul a pornit de la un trăznet care a căzut pe aceste meleaguri. Oricare ar fi cauza, cărbunele arde de 2 000 de ani, pe o suprafață lungă de 25 km și lată de 1 km.

Numai băieți!

La New York a venit pe lume, zilele trecute, cetățeanul Nicolas Humphrey Pitofsky. Evenimentul în sine nu prezintă nimic neobișnuit, numai că micul Nicolas este al 29-lea băiat născut în familia Pitofsky, de-a lungul a mai multor generații. De 135 de ani, în această familie nu se nasc decît băieți.

Coborîta din înălțimi

Cercetătorii din Plovdiv (R.P. Bulgaria) au reușit, cu prețul unor eforturi deosebite să adapteze floarea de colț la condițiile de șes. Se știe că această plantă frumoasă crește pe stînci calcaroase de munte, la o altitudine de peste 1 700 m deasupra nivelului mării.

Acum, floarea de colț se simte excelent și la șes, putînd fi admirată în parcul din Plovdiv.